Medya Takip Merkezi
Posta
Günlük/Gazete
İstanbul

Tarih :2018-09-24
Sayfa No:13
StxCm :0
R.E(TL) :36.287

ÇENGELLİ İĞNE

A. Yavuz Kocaömer

Tel: (0212) 238 71 91
Fax: (0212) 253 00 85
E-mail: ykoca@posta.com.tr
PK. 501 Karaköy-İSTANBUL

KIZINI HAYATA KAZANDIRAN BİR ANNENİN HİKAYESİ...

Bu hafta sizlerle bir mektup paylaşacağız... Bir anne, özel eğitime ihtiyacı olan çocuğu ile geçirdiği zorlu süreci bizlere bu mektupla anlatmış. Fedakar, güçlü ve kararlı bir annenin yaşadıkları, hissettikleri birçok kişiye örnek olacak, yol gösterecek nitelikte. Bu sonu güzel biten hikaye, birinci ağızdan aşağıdaki gibi yansımış sözcüklere...

Gözün görür ama gönlün kabul etmez

"Her anne için evladı en kıymetlisidir. Herhangi bir gelişim eksikliğinde gözü görür ama dili, gönlü bunu su yüzüne çıkarmaz, çıkaramaz, bunu en kıymetlisine yakıştıramaz. İçinde bir yer acır durur hep... Taa ki eksiklikler günden güne artarak gün yüzüne çıkana dek... Konuşamaz, size çok bakmaz, yabancılara hele hiç bakmaz, kendini dış dünyaya kapatır. Hayali oyun oynayamaz, oyuncaklarla amacına uygun oynamaz, yönerge almaz, duymuyor sanırsınız duyar ama duymak istemez. Aşırı hareketlilik ya da aşırı durgunluk olur. Her çocukta aynı belirtiler görülmez, kiminde ikisi, kiminde üçü...

Hiç vakit kaybetmeden...

Bunların ikisi kızımda vardı. Psikiyatriste gittik, tatmin olmadım, ikinci, üçüncü psikiyatrist... Evet bir şey vardı ama tanı koymak için çok küçüktü. 2 yaşındaydı, ancak her görüştüğümüz doktor, çaremizin özel eğitim olacağını söylüyordu. Hiç kendimi bırakmadım. Depresyona girmekle, neden olduğunu düşünüp sorgulamakla zaman kaybetmedim. Bundan sonra ne yapabilirim, nasıl bunu alt edebilirim diye düşünmeye başladım. Çünkü biliyordum zaman aleyhimize işliyordu. Biz yaşıtlarını yakalamalıydık. Kimseye anlatmaya çalışmadım, çünkü yaşamayan anlamıyor maalesef...

Bir kelime için 3.5 yıl

Eğitimlere başlandı. Tetkikler, sebepler, aile eğitimleri, okullar, seminerler... Hızlı bir giriş yaptık. Her ailede olduğu gibi...

Ben kızımın bir kelime etmesi için 3.5 yıl bekledim. Bir gün özel eğitim dönüşü her zamanki gibi cevap gelmese de ben devamlı onunla konuşuyor, soru soruyor, hikayeler anlatıyordum. Elinde de şekeri vardı, yiyordu.

- "Anneciğim bana da bir tane verir misin?" dedim.
- "Hayır" dedi.

O günleri unutmadım

Sessiz kızım bana cevap vermişti. Hayatımda duyduğum en güzel kelimeydi belki de. Sokağın ortasında çocuk gibi ağladım şükrederek. Bu zorlu yolda farklı şehirlerde de olsak bana madden, manen destek olan, evladımı karanlık dünyasından çıkartmak için elini uzatan TESYEV'e ve evladımı kendi çocuğu gibi gören İzmir Duyu Terapi Rehberlik Merkezi öğretmenlerine dua ettim. Daha dün gibi, o günleri unutmak mümkün değil.

Şimdi hiç susmuyor

'Anne' kelimesi de hayır kelimesinden 6 ay sonra geldi. Şimdi 7 yaşında ve susmuyor. Tüm alanlarda yaşıtlarını yakaladık. İlkokula başladık. Okulunda herkes tarafından çok sevilen, mutlu bir çocuk benim kızım. Hâlâ eğitime devam ediyoruz, okulda ayrı, özel eğitimde ayrı, evde ayrı.

Benim zorlu sürecim 7 sene sürdü. Çok üzüldüğüm günler oldu, çok sinirlendiğim, ağladığım, hassaslaştığım, cevap bulamadığım, ne yapacağımı bilemediğim, insanların beni anlamasını beklediğim, yalnız kaldığım, içimin sızladığı ve çok yorulduğum...

Pes etmedim

Ama yılmadım, pes etmedim. Bu rahatsızlığın tanısı, oranı ne olursa olsun beni yenemeyeceğini düşündüm ve eskisinden daha büyük bir hırsla düştüğüm yerden ayağa kalktım. Her gün başımı yastığa koyduğumda, 'Kızıma bugün ne verdim, yarın ne vermeliyim?' dedim. Özel eğitimdeki derslerin aynısını her gün evde yaptım. Kalabalığa soktum. Günde 3 kere parka götürdüm. Tüm etkinlikleri takip ettim. Sabrettim ve başardım...

Mutlu çocuk olacak

Şimdi 1.sınıfız. Normal bir çocuk gibi 'acaba'sız... Okullarını bitirecek. Güzel bir mesleği de olacak elbette. Ama hep mutlu ve iyimser bir çocuk olacak benim kızım. Kızımın iyileşmesindeki kilit kelimelerimiz mutlu olmak, iyimser olmak ve sabredip Yaradan'a sığınmak.

İzmir'de bir eviniz var

Bu rahatsızlığın bize kazandırdıkları bilinçli ebeveynler, dört dörtlük bir çocuk ve evladına karşı çok hassas, bir o kadar da güçlü aynı zamanda bu işin okulunu bitirmiş özel eğitimci bir anne... Kızımın hayatına dokunan bu sihirli ellere borçluyuz huzurumuzu, kızımın mutluluğunu ve başarısını... Teşekkür ederim desteğiniz için... Teşekkür ederim, hiç tanımadan bir mektubumla bize elinizi uzattığınız için... Teşekkür ederim bizi karanlıktan çıkardığınız için... Anne kelimesini duymamı sağladığınız için... Teşekkür ederim Yavuz Bey, teşekkür ederim TESYEV'in güzel yürekli, merhametli insanları... Artık İzmir'de de bir eviniz var. Her zaman bekleriz."

NOT: İsim adres bizde saklı